

מסורת הש"ס

ואלו הן הלוקין. אם
המזכיר נהן (מחובות לא),
אלמנה וגרושה. כל על
למנה שהיא גרושה,
הייבין עליה משום שני
שמות. משום אלמנה
ומשום גרושה (קדושין
ע"ה).

מזכירי ח' קדש הוא כלומר חפשי
 סבא קדש שנספל ללדת ומכאן כל
 הכל טומא לא יאכל (קדוש ו:) **ויסופק**
 שותט יליפין בנזחים בפרק השמות והט
 שותט ממעלה: **אבולר** ביום **הכפורה**
 המעשה. ואברהמה וימתכוננו על
 שעה משה ובמדר דכחי על כל בשר
 בעמדין לתרוס הכתוב מדר ורבי מר
 ומשער שני שלן נדרה. והוא אוכלו
 ומשורר כל קל ורעה בעיני דהמכא
 טעמיה דרבי אחיט חטא חטא מתור
 ויפין אברהמה ממלה מאברהמה דמחור
 שיה ו: **באכול** נעלה בשרשין שיה
 מיתת ב"ד חוצרכו בשתמנו לעיני

לָקַח וְאִזְוֶרְתָּ טַמֵּא וְהִבְדַּר אִשֵּׁר יָגֵעַ
 לֶךְ מִן מַעֲלֵה גֹרִי' (דברים יב) אִזְוֶרְתָּ
 דְּלִיף לָהּ מַגִּזֵּרָה שׁוֹה דְהַבְּלָה הַבְּלָה
 שָׁמָּה. הַעֲשֵׂה שָׁמָּה דְרוּגָתָה שָׁמָּה
 (שם) וְיִסְרָל בְּשָׁמָּה מַסְהָה. מֵאוֹתוֹ
 שֶׁנִּי יִסְרָל אֶשֶׁר יִרְמִי (ויקרא כ) שֶׁ
 שָׁלַל נִעְלָה פְרוּמָתוֹ. אִף הוּא טַבֵּל:
 הִקְדָּשׁ שָׁלַל נִעְרָה. נִעְרָה. אִזְוֶרְתָּ אִינוֹ
 נִמְשִׁים אִזְוֶרְתָּ שְׁלֵלָה וְאִזְוֶרְתָּ יִמְאִי
 מַעֲשֵׂה וְאִזְוֶרְתָּ שׁוֹה דְקִימָיוּת קִימָה
 יִסְתַּמְרָוּהָ בְּחוּרָה כְּהֵיטֵן אִזְוֶרְתָּ
 קִסְפִּי. כָּל חִיבֵי כְרִיתוֹת שְׁאִין בָּהֶן
 לָקוּחַ אֵל אִזְוֶרְתָּ חִתְרוֹ בִּי לְמִלְקוֹת:
 יִסְתַּמְרָוּ

ועל אשת אחיו ועל אשת אחי אביו ועל
והלוצה לכהן הדיוט ממורת ונתינה לישר
אלמנה וגרושה חייבין עליה משום ^(א) שני
אלא משום אחת בלבד: הטמא שאכל את
ואוכל חלב ודם ונתר ופגול וטמא והשוטט וט
הואכל והעושה מלאכה ביום הכפורים והט
הקטרת והקשר בשמן המשהה והואכל גבי
אכל טבל ומעשר ראשון שלא נמלה תרומ
נפרדו כמה יאכל מן הטבל ויהא חייב רבי ש
אומרים: כזית אמר להן רבי שמעון ^(א) אי אה
שהוא שהוא חייב אמרו לו: מפני שהוא כבר
כברייטה: גמ' חייבי כריתות קא תני חייבי
מני רבי עקיבא היא דתניא אחד חייבי כרית